

ที่ ศศ ๐๐๐๑/๙๖๒

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๑๒๔ อาคารพญาไทพลาซ่า ถนนพญาไท กทม. ๑๐๕๐๐

๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๘

เรื่อง ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เรียน นายกรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลการดำเนินการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ ๙ (๒๕๔๕-๒๕๔๙)

ตามที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีหน้าที่รับผิดชอบและดำเนินงานตามพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยให้คำปรึกษาเสนอแนะและให้ความเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนพัฒนาฯ อื่นๆ ตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีและต่อนายกรัฐมนตรีในประเด็นที่ขอให้พิจารณา ซึ่งสภาที่ปรึกษาฯ ได้ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะต่อแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) ไปเมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๔ จำนวน ๑๔ ข้อ และในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา สภาที่ปรึกษาฯ ได้ติดตามประเมินผลการพัฒนาและการดำเนินการตามที่ระบุในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ในกรณีนี้ สภาที่ปรึกษาฯ เห็นว่าบางส่วนของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ยังไม่ได้ดำเนินการและยังมีระยะเวลาที่เหลือเพื่อดำเนินการอีกประมาณ ๑ ปี จึงจำเป็นต้องเร่งดำเนินการในช่วงเวลาที่เหลือ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙

สภาที่ปรึกษาฯ ในคราวประชุม เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๘ จึงเห็นชอบให้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การดำเนินการในช่วงเวลาที่เหลือของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาและนำไปสู่การดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป ดังนี้ (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย)

๑. การประยุกต์ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ไปสู่การปฏิบัติในทุกยุทธศาสตร์ ยังขาดการแปลงแผน และการประยุกต์ใช้หลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ” อย่างจริงจัง และเป็นรูปธรรมในแต่ละยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙

ดังนั้น ในระยะเวลาที่เหลือของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ จึงควรจัดทำแผนปฏิบัติการ และการติดตามประเมินผลในภาคปฏิบัติของการนำ “ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ” มาเป็นแนวทางพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่างเป็นรูปธรรม และให้เกิดความสัมฤทธิ์ผลในภาคปฏิบัติ รวมทั้งการสังเคราะห์

ประเมินผล ปัญหาอุปสรรคและข้อจำกัดของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขและกำหนดแนวทางการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อน“ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ในแผนพัฒนาฯฉบับต่อไป

๒. เป้าหมายด้านเศรษฐกิจต้องเป็นไปเพื่อ“การอยู่เย็นเป็นสุข” ปัจจุบันการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล ด้วยการกระจายเงินเพื่อเพิ่มรายได้ ภายใต้โครงการธนาคารประชาชนและกองทุนหมู่บ้าน ฯลฯ แต่มิได้บ่งบอกถึงความ “อยู่เย็นเป็นสุข”ของประชาชนระดับรากหญ้า นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่เน้นด้านวัตถุนิยม ทำให้หนี้สินครัวเรือนและหนี้สินบุคคลเพิ่มขึ้นอย่างเด่นชัด

ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไปควรยึดหลัก “ การอยู่เย็นเป็นสุข ” ของ “คน” เป็นเป้าหมายของการพัฒนา โดยคำนึงถึงการพัฒนาปัจจัยหลายด้านให้ดีขึ้น ได้แก่ การกระจายรายได้ สุขภาพอนามัย ความรู้ ความพึงพอใจในชีวิตและการทำงาน ครอบครัวอบอุ่น มีสุขภาพจิตที่ดี สภาพแวดล้อมและความเป็นอยู่ทางสังคมที่ดี

๓. สิทธิมนุษยชน และการคุ้มครองทางสังคม ปัจจุบัน แม้จะมีการดำเนินงานด้านการคุ้มครองทางสังคม ปรับปรุงระบบและรูปแบบการให้บริการทางสังคม รวมทั้ง การเตรียมความพร้อมของท้องถิ่นในการร่วมรับผิดชอบจัดบริการทางสังคม การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกัน ปราบปรามอาชญากรรมก็ตาม แต่โอกาสการเข้าถึงบริการดังกล่าว ยังไม่เพียงพอและทั่วถึงเท่าที่ควร

ดังนั้น จึงควรขยายโอกาสการเข้าถึงและจัดการเลือกปฏิบัติทางสังคม สร้างเสริมให้เกิดความเสมอภาค ปกป้องกลุ่มด้อยโอกาสและผู้อ่อนแอทางสังคม เพื่อให้สังคมมีความมั่นคง ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและพัฒนาสภาพแวดล้อมให้ดีขึ้น

๔. สิทธิ เสรีภาพของสื่อ พบว่า การนำเสนอของสื่อ มักเผชิญอุปสรรคในการแสวงหาข้อมูลที่เป็นจริง อันเนื่องมาจากท่าทีของนักการเมืองที่มีทัศนคติที่ไม่ถูกต้อง ถึงแม้ว่าจะมีพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการรองรับ และรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้ให้หลักประกันในการทำหน้าที่สื่อมวลชนอย่างอิสระ

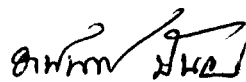
ดังนั้น ในการพัฒนาประเทศระยะต่อไป ควรส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของสื่อมวลชนให้มีเสรีภาพ โดยทำหน้าที่เพื่อประโยชน์สาธารณะ มีจริยธรรม มีคุณภาพ และความถูกต้อง ตลอดจนการคุ้มครองผู้สื่อข่าวไม่ให้ตกอยู่ใต้อาณัติของผู้มีอิทธิพลหรือนักการเมือง ด้วยการมิให้มีการกระทำใดๆที่เข้าข่ายแทรกแซงสื่อ

๕. ยึดหลัก “ธรรมาภิบาล” และการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในระบบการบริหารจัดการทุกระดับ ปัจจุบันภาคออร์รับชั้นเป็นปัญหาสำคัญ ที่ต้องเพิ่มความจริงจังในการแก้ไขโดยเร่งด่วน โดยเฉพาะการดำเนินงานในโครงการขนาดใหญ่ของภาครัฐที่มีผลประโยชน์ทับซ้อนของข้าราชการการเมือง และข้าราชการประจำ รวมทั้งการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่าย และกลไกภาคประชาชน เพื่อปกป้องรักษาผลประโยชน์ของประเทศ

ดังนั้น จึงควรให้ความสำคัญกับการปรับปรุงกระบวนการทำงานในทุกขั้นตอน เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง โดยระยะเวลาที่เหลือของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 รัฐให้ความสำคัญและดำเนินการบริหารจัดการด้วยหลักธรรมาภิบาลในทุกภาคส่วนของการพัฒนาทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชน ให้บรรลุผล อย่างมีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส และมีจริยธรรม โดยคำนึงถึงประโยชน์ของสังคมส่วนรวม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากผลการพิจารณาเป็นประการใด ขอให้โปรดแจ้งให้ทราบในโอกาสแรกด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนันต์ ปันยารชุน)

ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

โทร. ๐-๒๖๑๒-๙๑๖๗

โทรสาร ๐-๒๖๑๒-๖๙๕๓

**ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลการดำเนินการตาม
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (2545-2549)**

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีหน้าที่รับผิดชอบและดำเนินงานตามพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2543 โดยให้คำปรึกษาเสนอแนะและให้ความเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนพัฒนาอื่นๆตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีและต่อนายกรัฐมนตรีในประเด็นที่ขอให้พิจารณา ซึ่งสภาที่ปรึกษาได้ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะต่อแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) ไปเมื่อวันที่ 27 สิงหาคม 2544 จำนวน 14 ข้อ และในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา สภาที่ปรึกษา ได้ติดตามประเมินผลการพัฒนาและการดำเนินการ ตามที่ระบุในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ในกรณีนี้สภาที่ปรึกษาเห็นว่าบางส่วนของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ยังไม่ได้ดำเนินการและยังมีระยะเวลาที่เหลือเพื่อดำเนินการอีกประมาณ 1 ปี จึงจำเป็นต้องเร่งดำเนินการในช่วงเวลาที่เหลือ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9

สภาที่ปรึกษาฯ โดยคณะทำงานฯต่างๆ ของสภาที่ปรึกษาฯ ได้พิจารณาผลการพัฒนาในช่วง 3 ปี แรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 (2545-2549) ตามประเด็นความเห็นของสภาที่ปรึกษาฯ ที่ได้เสนอต่อแผนพัฒนาฯฉบับที่ 9 เมื่อปี 2544 ได้ประมวลและสังเคราะห์ผลสรุปประเด็นสำคัญได้ 5 เรื่อง ซึ่งจำเป็นต้องให้ความสำคัญและเร่งดำเนินการอย่างจริงจังในช่วงระยะเวลาที่เหลือของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 (2545-2549) ดังนี้

1. การประยุกต์ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ไปสู่การปฏิบัติในทุกยุทธศาสตร์

แม้ว่าแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ได้มีการอัญเชิญแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาเป็นหลักในการพัฒนา โดยมุ่งเสริมสร้างฐานรากของสังคมให้เข้มแข็ง และการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เข้าสู่ภาวะสมดุลและยั่งยืน แต่จากการติดตามประเมินผลการพัฒนาในช่วง 3 ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 พบว่ายังขาดการแปลงแผนและการประยุกต์ใช้หลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” อย่างจริงจังและเป็นรูปธรรมในแต่ละยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาฯ ดังกล่าว

ดังนั้น ในระยะเวลาที่เหลือของแผนพัฒนาฯฉบับที่ 9 จึงควรจัดทำแผนปฏิบัติการและการติดตามประเมินผลในภาคปฏิบัติของการนำ “ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ” มาเป็นแนวทางพัฒนา

เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ อย่างเป็นรูปธรรม และให้เกิดความสัมฤทธิ์ผลในภาคปฏิบัติ รวมทั้ง ปัญหา ข้อจำกัดที่ทำให้การขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยหลักเศรษฐกิจพอเพียง บังเกิดผลชัดเจนตามแผนพัฒนาฯ

2. เป้าหมายด้านเศรษฐกิจต้องเป็นไปเพื่อ “การอยู่เย็นเป็นสุข”

ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รัฐบาลให้ความสำคัญกับตัวเลขอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และรายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร การดำเนินนโยบายของรัฐบาล และแผนงาน/โครงการต่างๆ มักมุ่งเน้นการกระตุ้นเศรษฐกิจ ด้วยการกระจายเงินเพื่อเพิ่มรายได้และนำไปสู่ทัศนคติด้านวัตถุนิยม ทำให้หนี้สินครัวเรือนและหนี้สินบุคคลที่เพิ่มขึ้น เช่น โครงการธนาคารประชาชน และกองทุนหมู่บ้าน เป็นต้น แต่มิได้บ่งบอกถึงความ “อยู่เย็นเป็นสุข” ของประชาชนระดับรากหญ้า

ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป ควรยึดหลัก “การอยู่เย็นเป็นสุข” ของ “คน” เป็นเป้าหมายของการพัฒนา โดยคำนึงถึงการพัฒนาด้านปัจจัยหลายด้านให้ดีขึ้น ได้แก่ สุขภาพอนามัย ความรู้ ความพึงพอใจในชีวิตการทำงาน การกระจายรายได้ ครอบครัวยุติธรรม การไม่มีภาระหนี้สิน มีสุขภาพจิตที่ดี สภาพแวดล้อมและความเป็นอยู่ทางสังคมที่ดี

3. สิทธิมนุษยชน และการคุ้มครองทางสังคม

การพัฒนาประเทศช่วงที่ผ่านมา คนบางกลุ่มยังไม่สามารถเข้าถึงบริการ พื้นฐานของรัฐอย่างเท่าเทียม รวมทั้งการคุ้มครองทางสังคม ซึ่งเป็นสิทธิพื้นฐานตามแนวนโยบายพื้นฐานของรัฐ ที่รัฐธรรมนูญระบุว่าคนไทยพึงได้รับ เช่น การศึกษา การสาธารณสุข ที่อยู่อาศัย ฯลฯ ในกลุ่มคนด้อยโอกาส คนพิการ เกษตรกรผู้ยากไร้ เด็กและสตรี และกลุ่มผู้สูงอายุ ยังถูกละเมิดสิทธิและได้รับการคุ้มครองไม่ดีเท่าที่ควร นอกจากนี้ยังมีประเด็นที่ผู้บริโภคส่วนใหญ่ถูกเอาเปรียบจากผู้ผลิตและผู้ค้า โดยยังไม่ได้รับการคุ้มครองและให้ความเป็นธรรม ตามสิทธิที่พึงได้รับตามกฎหมายอย่างเหมาะสม

แม้ว่าการดำเนินงานด้านการคุ้มครองทางสังคม มีการปรับปรุงระบบและรูปแบบ การเตรียมความพร้อมของท้องถิ่นในการร่วมรับผิดชอบจัดบริการทางสังคม การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ก็ตาม แต่ก็ยังไม่เพียงพอ

ดังนั้น จึงควรจัดการเลือกปฏิบัติทางสังคม สร้างเสริมให้เกิดความเสมอภาค ปกป้องกลุ่มด้อยโอกาสและผู้อ่อนแอทางสังคม เพื่อให้สังคมมีความมั่นคง ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและพัฒนาสภาพแวดล้อมให้ดีขึ้น

4. สิทธิ เสรีภาพของสื่อ

ตามหลักสากลถือว่า “เสรีภาพของสื่อคือเสรีภาพของประชาชน” ในการมีสิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารอย่างเสรีและเป็นเครื่องมือในการสร้างศักยภาพ และการรู้เท่าทันสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลก แต่ก็มักเผชิญอุปสรรคในการแสวงหาข้อมูลที่เป็นจริง แม้จะมี พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของทางราชการรองรับก็ตาม รวมทั้งท่าทีของนักการเมืองที่มีทัศนคติที่ไม่ถูกต้อง และต้องการให้สื่อเสนอข่าวเชิงบวกต่อนักการเมือง รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้ให้หลักประกันในการทำหน้าที่สื่อมวลชนอย่างอิสระ และมีเสรีภาพในการปฏิบัติหน้าที่ตามหลักวิชาชีพ

แม้ว่าการดำเนินการของสื่อภาคเอกชนมีลักษณะเป็นธุรกิจก็ตาม แต่บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา 40 กำหนดให้ คำนึงถึงคุณค่าในการส่งเสริมกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคม การจัดสรรคลื่นความถี่ ต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชน ในระดับชาติ ระดับท้องถิ่น ทั้งในด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะอื่น รวมทั้งมีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม และมาตรา 41 ซึ่งกำหนดให้พนักงานหรือลูกจ้างของเอกชน ที่ประกอบกิจการหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ มีเสรีภาพในการเสนอข่าวและแสดงความคิดเห็น โดยไม่ตกอยู่ภายใต้อำนาจของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือเจ้าของกิจการ แต่ต้องไม่ขัดต่อจรรยาบรรณในการประกอบวิชาชีพ รวมทั้ง ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานราชการในกิจการดังกล่าวด้วย

ดังนั้น ในการพัฒนาประเทศระยะต่อไปควรส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของสื่อมวลชนให้มีเสรีภาพ โดยทำหน้าที่เพื่อประโยชน์สาธารณะ มีจริยธรรม มีคุณภาพ และความถูกต้อง ตลอดจนการคุ้มครองผู้สื่อข่าว ไม่ให้ตกอยู่ใต้อำนาจของผู้มีอิทธิพลหรือนักการเมือง ด้วยการไม่มีการกระทำใดๆ ที่เข้าข่ายแทรกแซงสื่อ

5. ยึดหลัก “ธรรมาภิบาล” และการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในระบบการบริหารจัดการทุกระดับ

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนา โดยผ่านยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล ในทางปฏิบัติจากการประเมินผล โดยที่สำนักงาน ก.พ.ร. เมื่อปี 2546 ระบุว่าภาพรวมหน่วยราชการมีความก้าวหน้าในระดับร้อยละ 83.9 และประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผน การตรวจสอบ และการตัดสินใจในระดับท้องถิ่นดีขึ้น เช่น แผนพัฒนาชุมชน แผนพัฒนาจังหวัด แต่มีข้อจำกัดในกระบวนการจัดสรรงบประมาณ ทำให้แผนงานโครงการที่ภาคประชาชนมีส่วนร่วมไม่ได้รับการผลักดันสู่การปฏิบัติอย่างเต็มที่

อย่างไรก็ตามข่าวการร้องเรียนเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ถูกต้อง ไม่เป็นธรรมก็ยังมีอยู่ในระดับที่เป็นปัญหา ขณะที่ปัจจุบันการทุจริตคอร์รัปชันยังปรากฏว่าเป็นปัญหาสำคัญที่จำเป็นต้องเพิ่มความจริงจังในการแก้ไขโดยเร่งด่วน แม้ว่าหลายกรณีถูกระบวนกรยุติธรรมจัดการลงโทษได้ แต่ก็ยังมีอีกหลายกรณีที่ยังดำเนินการพิสูจน์ความถูกต้องมิได้ เพราะระบบบริหารของรัฐบาลประสิทธิภาพและระบบการเมืองเข้ามามีอิทธิพล hasilประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง โดยเฉพาะการดำเนินงานในโครงการขนาดใหญ่ของภาครัฐ มีผลประโยชน์ทับซ้อนของข้าราชการการเมือง และข้าราชการประจำ รวมทั้งที่ผ่านมา ยังไม่ได้ดำเนินการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายและกลไกภาคประชาชน เพื่อปกป้อง รักษาผลประโยชน์ของประเทศ

รัฐควรให้ความสำคัญกับการปรับปรุงกระบวนการทำงานในทุกชั้นตอน เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ในระยะเวลาที่เหลือของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 จะต้องให้ความสำคัญและดำเนินการบริหารจัดการด้วยหลักธรรมาภิบาลในทุกภาคส่วนของการพัฒนา ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ให้บรรลุผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีจริยธรรม มีความโปร่งใส โดยคำนึงถึงประโยชน์ของสังคมส่วนรวม

.....